

Czym się zajmuje Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi Parlamentu Europejskiego

Korzystając z możliwości dotarcia do tak dużej grupy uczestników rynku rolno-żywnościowego, chciałbym przekazać wybrane informacje nt. Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Parlamentu Europejskiego i odnieść się do pewnych procesów i zmian zachodzących w rolnictwie polskim, europejskim i światowym.

Do najważniejszych obszarów prac Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi Parlamentu Europejskiego, której mam zaszczyt przewodniczyć, należą:

- Wdrażanie reformy WPR z 2013 r. poprzez obudowanie jej aktami wykonawczymi i delegowanymi mającymi. Oczywiście wiodącą rolę miała tutaj Komisja Europejska, lecz jako Parlament braliśmy aktywny udział w przygotowywaniu wspomnianych aktów i wpływaliśmy na ich kształt. Dotyczy to szczególnie aktów delegowanych, które mają funkcję legislacyjną, tj. zmieniają lub uzupełniają akty prawne, podczas gdy akty wykonawcze ograniczają się jedynie do wdrożenia przyjętego prawa. Większe oddziaływanie na kształt aktów delegowanych wynika z Traktatu Lizbońskiego, który nadał Parlamentowi prawo weta wobec danego aktu, jeśli nie spełnia on jego oczekiwań. Natomiast w przypadku aktów wykonawczych sprzeciw europosłów nie jest wiążący.

- Walka ze skutkami rosyjskiego embarga na żywność z UE, które zostało wprowadzone w sierpniu 2014 r. i dotknęło szczególnie kraje na wschodzie UE. Można więc powiedzieć, że po moim wyborze na przewodniczącego Komisji Rolnictwa, co miało miejsce w lipcu 2014 r., od razu zostałem wrzucony na głęboką wodę. Nadmienię, że jako jeden z pierwszych podnosiłem w imieniu Komisji Rolnictwa potrzebę zniesienia embarga, które ma charakter stricte polityczny, a mimo to dotyka przede wszystkim rolników. Wskazywałem wielokrotnie, że embargo rosyjskie było odpowiedzią na stosunkowo mało uciążliwe sankcje ze strony Unii w związku z wydarzeniami na Ukrainie, podczas gdy skutki dla rolnictwa były bardzo poważne. Jeśli Unia naprawdę chciałaby ukarać Rosję, to wprowadziłaby ograniczenia w imporcie ropy i gazu. Przyjęte przez Unię pakiety pomocowe dla rolników, mimo że złagodziły nieco sytuację kryzysową, nie były adekwatne do poniesionych strat.

- Uproszczenie wspólnej polityki rolnej dla rolników oraz administracji krajowej, m.in. w oparciu o propozycje Komisji Europejskiej, która uczyniła z tego zagadnienia swój priorytet w obecnej kadencji.

- Badanie wpływu negocjowanych umów handlowych (m.in. TTIP z USA, CETA z Kanadą, umowa z państwami Mercosur - m.in. Brazylia i Argentyna) na unijne rolnictwo. W tym celu zorganizowanych zostało szereg spotkań i wysłuchań z głównymi negocjatorami UE oraz z przedstawicielami naszych partnerów handlowych, a z mojej inicjatywy Komisja Europejska opublikowała w ostatnim czasie raport w sprawie skumulowanego wpływu negocjowanych umów handlowych na sektor rolnictwa w UE. W tym obszarze potrzebne są nowe regulacje, zasady na szczeblu światowym porządkujące i ujednolicające standardy produkcyjne, socjalne czy ceny środków produkcji, w tym głównie energii. Wydaje się, że ostatni wzrost tendencji populistycznych na świecie nie zatrzyma rozwoju handlu w ujęciu światowym - może go jedynie spowolnić i tymczasowo osłabić.

- Reforma tzw. programów szkolnych: „Mleko w szkole” i „Owoce w szkole”, której rezultatem jest m.in. połączeniu obu programów, a więc ich uproszczenie oraz zwiększenie puli środków europejskich na ten cel. Położyliśmy również większy nacisk na aspekty edukacyjne tych programów.

- Reforma systemu rolnictwa ekologicznego w celu zwiększenia zaufania obywateli Unii wobec produktów ekologicznych i zagwarantowania dalszego rozwoju tego sektora produkcji.

- Nowe regulacje w obszarze produkcji zwierzęcej dotyczące m.in.: kwestii zootechnicznych, dobrostanu zwierząt, pasz leczniczych, stosowania antybiotyków dla zwierząt czy klonowania. W tej ostatniej kwestii przegłosowaliśmy wprowadzenie zakazu klonowania zwierząt w UE oraz importu produktów pochodzących od klonowanych zwierząt, zgodnie z oczekiwaniami przeważającej części społeczeństwa europejskiego.

- Przegląd śródkresowy Wieloletnich Ram Finansowych UE na l. 2014-2020 i zagwarantowanie, że w jego ramach nie zostaną zmniejszone środki w budżecie na rolnictwo, szczególnie w kontekście konieczności reagowania na coraz częstsze kryzysy na rynkach rolnych.

- Kwestie bezpieczeństwa żywnościowego, w tym głodu i marnotrawienia żywności. Według FAO już teraz 800 mln ludzi głoduje, a co trzecia osoba na świecie jest niedożywiona. Co prawda w ostatnich latach udało się osiągnąć znaczące ograniczenie liczby głodujących i niedożywionych na świecie, lecz z drugiej strony zaniedbana została kwestia jakości pożywienia, która przecież determinuje stan organizmu i zapadalność na wiele chorób. Odpowiedzią nie jest więc tylko proste zwiększenie produkcji żywności, lecz również zadbanie o jej różnorodność i odpowiednią jakość. W kontekście skali głodu na świecie zastanawiające są dane dotyczące marnotrawienia żywności. Według Komisji Europejskiej roczna produkcja odpadów żywnościowych w państwach członkowskich wynosi ponad 90 mln ton, czyli około 180 kg na osobę. W europejskim domu wyrzuca się do kosza średnio 20-30% zakupionego jedzenia, podczas gdy 2/3 z tego nadawałoby się jeszcze do spożycia. Równocześnie szacuje się, że w bogatej Unii Europejskiej 40 mln ludzi żyje w ubóstwie, a kolejne 40 mln ludzi jest nim zagrożone.

Dr Czesław Siekierski
Posel do Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący Komisji Rolnictwa
i Rozwoju Wsi